

קונטרס

חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלַב

יגלה קצת מהי חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלַב, ומעלת האדם
הזוכה להתקרב אל רבנו ז"ל, ויתמיד בספריו
הקדושים.

בנוי ומיסד על-פי דברי

רבנו הקדוש והנורא, אור הגנוז והצפון

בוצינא קדישא עלאה, אדוננו, מורנו ורבנו

רבי נחמן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ועל-פי דברי תלמידו, מורנו

הגאון הקדוש, אור נפלא, אשר כל רז לא אניס ליה

רבי נתן מברסלב, זכותו יגן עלינו

ומשלב בפסוקי תורה, נביאים, כתובים ומאמרי

חכמינו הקדושים מגמרא ומדרשים וזהר הקדוש

הובא לדפוס על-ידי

חסידי ברסלב

עיה"ק ירושלים תובכ"א

מוֹהֲרָא"ש נ"י אָמַר, שְׁבִנֵי-אָדָם הוֹשְׁבִים,
שְׁחִסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב הִיא חִסִידוֹת קָלָה, וְאִין
לָהֶם מְנַהִיג, וּבְאַמַּת לֹא-כֵן הוּא, אֲלֹא
חִסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב הִיא חִסִידוֹת קָשָׁה וּמְחִיבַת
מְאֹד, וַיֵּשׁ לָהֶם מְנַהִיג גָּדוֹל וְנוֹרָא מְאֹד,
מְנַהִיג שֶׁל לִפְנֵי מְאֹתִים שָׁנָה, וְהוּא תוֹבֵעַ
מְאֹתָנוּ הַנְּהַגוֹת לְהִתְנַהֵג כְּפִי שְׁהִתְנַהֵגוּ לִפְנֵי
אֲלֹפִים שָׁנָה: לְקוֹם בְּכָל לַיְלָה בַּחֲצוֹת,
וְלוֹמַר סֵדֶר תְּקוּן חֲצוֹת, לְהִתְבּוֹדֵד הַרְבֵּה אֶל
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹת בְּשִׁמְחָה,
וְלִהְתְּמִיד בַּתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה בְּשִׁקִּידָה נוֹרָאָה
וְנִפְלְאָה מְאֹד, וְלִקְרַב בְּנֵי-אָדָם אֶל הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא, וְלִהְיוֹת דְּבוּק בְּחֵי הַחַיִּים בּוֹ
יִתְבַרֵךְ; אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמִּתְקַרֵּב לַחֲסִידוֹת
בְּרֶסֶלֶב, וַיִּטְעַם אֶת טַעְמָהּ הַנְּעֻרָב.

(אמרי-מוהרא"ש, חלק ב', סימן תשסה)

קונטרס

חִסִּידוֹת בְּרֶסֶלַב

בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! עֲלֵיכֶם לְדַעַת, פִּי רַבְּנוּ ז"ל
נִשְׁלַח לְעוֹלָם הַזֶּה מִתְּנָה לְכָלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל. רַבְּנוּ
ז"ל אֵינּוּ שֵׁיף לְפִלֵּג מִיַּחַד, לְקַבּוּצָה מְסֻיָּמֶת, אֶלֶּא מִתְּנָה
לְכָל יִשְׂרָאֵל. רַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר, שֶׁלִּפְנֵי שְׁנֵשְׁמָתוֹ יִרְדֶּה לְזֶה
הָעוֹלָם, הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עָשָׂה רַעַשׁ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, וְאָמַר:
אִם הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת תִּרְדֶּה לְזֶה הָעוֹלָם, אֵין לִי כֶּבֶד מִה
לַעֲשׂוֹת. אָמְרוּ לוֹ: הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת מִכְרָחָה לְרִדְתָּ, וְאַתָּה
תִּצָּא וְתִמָּצָא לָךְ עֵצָה. וַיֵּצֵא, וַעֲדִין לֹא חֹזֵר, וּבֵין כֶּף
הָעֵבִירוֹ אֶת נִשְׁמַת רַבְּנוּ ז"ל מֵעוֹלָם לְעוֹלָם, וַעֲדִין לֹא
בָּא, עַד שֶׁבָּא עִם זִקֵּן צוֹחֵק וְאָמַר: הַנִּשְׁמָה הַזֹּאת יְכוּלָה
לְרִדֶּת, אֵינְנִי פוֹחֵד מִמֶּנּוּ. וְכֵן נוֹלַד רַבְּנוּ ז"ל.

עֲצֵם הַסֵּפּוֹר מִה שֶׁהָיָה עִם רַבְּנוּ ז"ל, זֶהוּ סֵפּוֹר
אֲרוֹךְ מְאֹד, אֲבָל אֶת הַתְּמַצִּית כְּתוּב בְּסֵפּוֹרֵי מַעֲשִׂיּוֹת

מֵהַזְבוּב וְהַעֲכָבִישׁ, מַעֲשֵׂה ז'. וּמָה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל סִפֵּר,
 שֶׁהַסֵּמ"ךְ-מ"ם בָּא עִם זָקֵן וְצָחֵק, פָּרְשׁוּ אֶת זֹאת אַנְשֵׁי
 שְׁלוֹמְנוּ, שֶׁכָּל הָעֲנִיָּן שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל יְהִיָּה צָחוּק בְּעוֹלָם.
 לְפָנָי שֶׁהָאוֹר הַזֶּה יָאִיר לְכָלֵּל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, וַיֵּאִיר אֶת
 עֵינֵיהֶם בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, עַד שֶׁיִּפְתְּחוּ
 פִּיהֶם וַיִּדְבְּרוּ עִמּוֹ יִתְבָּרֵךְ, כַּאֲשֶׁר יִדְבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ
 וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה בְּעֲצָמוֹ שֶׁאָדָם מְדַבֵּר אֶל
 הַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, זו כְּבָר מִדְרָגָה גְבוּהָה מְאֹד, אֲבָל
 בְּנֵי-אָדָם יִצְחָקוּ — "מָה אַתָּה גַם-כֵּן בְּרֶסֶלְבֵר? ! אַתָּה
 גַם-כֵּן מְשַׁעֵר? ! " וְכוּ' וְכוּ'. וּמִדּוּעַ יְהִיָּה כָּל הָעֲנִיָּן
 לְצָחוּק? כִּי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם דּוֹאֵג מְכַל הַכּוֹוֹנִים לְהַפְרִיעַ
 לְאוֹר רַבְּנוּ ז"ל לְהַתְפַּשֵּׁט בְּעוֹלָם, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הִבְטִיחַ
 לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁיִּחְזִיר אֶת כָּל יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה,
 וְאָמַר (חֲזוֹן מוֹהַר"ן, סִימָן רנ): לֹא רַק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל אֲנִי יָכוֹל
 לְהַחְזִיר בְּתִשׁוּבָה, אֲלָא אַף אֶת הַגּוֹיִים אֲנִי יָכוֹל
 לְהוֹלִיכֶם סָמוּךְ לְדַת יִשְׂרָאֵל; כִּי לְמוֹד רַבְּנוּ ז"ל הוּא
 עֲמַק עֲמַק מִי יִמְצְאוּנוּ, לְמוֹד עֲמַק שֶׁל רַחֲמָנוֹת. כַּמוֹכָא
 (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן ז') עַל הַפְּסוּק: "כִּי מִרְחֹמַם
 יִנְהַגֶּם" — רַק מִי שֶׁרַחֲמָן יָכוֹל לְהִיּוֹת מְנַהִיג. וְעוֹד לֹא
 הָיָה בְּעוֹלָם רַחֲמָן כְּרַבְּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא זָכָה עַל-יָדָי גְּדֹל
 מַעֲלָתוֹ וְצַדִּיקָתוֹ, וַיִּגְיעֵתוֹ וְטִרְחָתוֹ בְּמִסִּירוֹת נֶפֶשׁ מִמֶּשׁ
 בְּעִבּוּדָתוֹ יִתְבָּרֵךְ, עַד שֶׁהִשִּׁיג אֶת גְּדֹל רַחֲמָנוֹתוֹ יִתְבָּרֵךְ,
 לִידַע שֶׁהַקָּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אָב הַרַחֲמָן וְאוֹהֵב אֶת כָּל בַּר

חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלַב

קצה

יִשְׂרָאֵל, וְרוֹצֶה שְׁכָל יְהוּדֵי יִשׁוּב בְּתִשׁוּבָה. כִּי רַחֲמָנוּתוֹ יִתְבַּרֵךְ אֵין לְתֹאֵר וּלְשִׁיעַר כָּלֵל. אֲבָל לֹא כָּל אֶחָד זֹכֶה לְהִגִּיעַ לְהַשְׁגַּת הַרְחֲמָנוּת הַזֹּה. וְרַבְּנֵנוּ ז"ל זָכָה לְהִגִּיעַ לְרַחֲמָנוּת הַבוֹרָא יִתְבַּרֵךְ שְׁמוֹ בְּתַכְלִית הַמְּדֻרְגָה הָעֲלִיוֹנָה. לָכֵן יֵשׁ לְרַבְּנֵנוּ ז"ל כַּחוֹת עֲלִיוֹנִים לְקָרֵב אֶת כָּלֵל נִשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל בַּחֲזָרָה לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כִּי יְכוּל לְעוֹדֵד וּלְשַׂמַּח וּלְקָרֵב אוֹתָן אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ. אֲבָל הַשָּׁטָן, שֶׁהוּא הַסָּמ"ךְ-דְּמ"ם, עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, וְתַמִּיד מַכְנִיס בֵּין חֲסִידֵי בְּרֶסֶלַב כָּל מִינֵי מְשַׁגְּעִים וּמְטַרְפִּים, כָּל מִינֵי אֲנָשִׁים תְּמָהוּנָיִים, כְּדֵי לְבַזוֹת אֶת שֵׁם רַבְּנֵנוּ ז"ל. וּבִאֲמַת אֵין לָהֶם שׁוּם שִׁיכוֹת לְרַבְּנֵנוּ ז"ל. כִּי זֶה בְּכָלֵל הַדְּבוּר שֶׁאָמַר הַסָּמ"ךְ-דְּמ"ם: "מֵצֵאתִי זֶקֶן, וְהוּא צָחֵק צָחוּק גְּדוּל, וְעַל-כֵּן אֵינֶנִּי מִפְּחָד כָּלֵל". כִּי הַלְמוּד שֶׁל רַבְּנֵנוּ ז"ל, הוּא לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק שֶׁל תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת, אֵיךְ כָּל יְהוּדֵי בְּלִי יוֹצֵא מִן הַכָּלֵל, אַף שֶׁעֲבַר עַל כָּל הַתּוֹרָה כְּלָה, רַחֲמָנָא לְצַלָן, עֲדִין יֵשׁ לוֹ כַּחוֹת לְחִזּוֹר בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ, וּלְזָכוֹת לְהִגִּיעַ לְכָל הַמְּדֻרְגוֹת שֶׁבְּכָל הָעוֹלָמוֹת; כִּי רַבְּנֵנוּ ז"ל גָּלָה לָנוּ דְרָכִים וְהִנְהִיגוֹת אֵיךְ לְהִתְקָרֵב לְהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא מְכָל הַמְּצַבִּים שֶׁבְּעוֹלָם. בּוֹדָאֵי אֵין אָדָם שֶׁלֹּא יַעֲבֹר עָלָיו אִיזָה מְשִׁבֵר בְּחַיִּים, וּבְפֶרֶט בְּדוֹר הַזֶּה, שֶׁנִּתְקַיְּמוּ בְּמֵלֵא מוֹבָן הַמְּלָה דְּבִרֵי רַבְּנֵנוּ ז"ל, שֶׁאָמַר (שִׁיחוֹת-הַר"ן, סִימָן לה): "לְפָנַי הִגָּאֵלָה, כְּשֶׁעָם יִשְׂרָאֵל יִגָּאֵלוּ מִכָּל צְרוּתֵיהֶם,

תִּפְתַּחנָּה אַרְבוֹת הַשָּׁמַיִם, וַיְהִי מָלֵא כְּפִירוֹת
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, יִדְבְּרוּ כְּנֶגֶד הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא בְּלִי בּוֹשָׁה
 וּכְנֶגֶד כָּל הַקְּדוֹשׁ לְעַם יִשְׂרָאֵל בְּרִישׁ-גְּלִי, וַיִּרְצוּ לַעֲקֹר
 אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא". וְכֵן אָמַר רַבֵּנוּ
 ז"ל פַּעַם, שֵׁישׁ לוֹ יְסוּרִים גְּדוֹלִים, שֶׁבְּכָל יוֹם בַּתְּפִלָּה
 צָרִיךְ לַחֲשֹׁב מִבְּלַעַם הָרָשָׁע (חֲיֵי-מוֹהַר"ן, סִימָן רמ"ד);
 וּמִסְבִּירוֹ תִּלְמִידוֹ מוֹהַר"ן ת"ז"ל, אֲשֶׁר בִּלְעָם הָרָשָׁע
 שֶׁהָיָה הַנוֹאֵף הַכִּי גְּדוֹל, וְנָתַן אֶת הָעֶצָה לְבָלֵק מֶלֶךְ
 מוֹאָב לֵאמֹר: "אֵלֵהֶם שָׁל אֵלָיו שׁוֹנֵא זְמָה, אִם אַתָּה
 רוֹצֵה לְהַפִּיל אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וַיְהִיו עֲלֵיהֶם דִּינִים,
 תִּכְשִׁילֶם בְּנוֹאֵף". וְאַנְחָנוּ עֲדִים, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְּקָרִים, מֵהַ
 שְׁקוּרָה עֲתָה בְּדוֹרֵנוּ, שֶׁעוֹד לֹא הָיָה כְּזֹאת מְעוֹלָם, אֲשֶׁר
 מֵצַד אֶחָד הַכְּפִירוֹת וְהַאִפִּיקוֹרְסוֹת מִתְּפַשְׁטוֹת מְאֹד
 מְאֹד, מְלִיוֹן וְחֲצֵי יְלָדִים אֵינָם קוֹרְאִים "שְׁמַע יִשְׂרָאֵל
 הוֹי"ה אֱלֹקֵינוּ הוֹי"ה אֶחָד", מִסְּכָנִים, אֵינָם מְקַבְּלִים
 חֲנוּף תּוֹרְנֵי, אֵינָם יוֹדְעִים מִהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, עוֹקְרִים
 מֵהֶם אֶת הָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה עַל-יְדֵי כָּל מִינֵי תַחְבּוּלוֹת,
 הַסַּמ"ךְ-מ"ם יֵשׁ לוֹ אֶת שְׁלִיחָיו, הַבִּיֵא לָנוּ עֶרְב־רַב
 בְּאַרְץ יִשְׂרָאֵל, שְׁאֵינָם מִזְרַע יִשְׂרָאֵל כָּלֵל וּכְלָל, וְהֵם
 עוֹקְרִים אֶת נַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל מִהָאֱמוּנָה הַקְּדוֹשָׁה
 בְּהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, מִחֲדִירִים בָּהֶם כְּפִירוֹת
 וְאַפִּיקוֹרְסוֹת, שֶׁיֵּלֵךְ מִסְּכָן, לֹא יֵאֱמִין בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ
 שְׁמוֹ, לֹא יֵדַע מֵה זֶה מְזוּזָה, מֵהֶם תְּפִלִּין, מֵהֵי שַׁבָּת,

חסידות ברסלב

קצו

מהי פשרות. ומצד שני — הנאוף שמתפשט עתה בכל הארץ לא יאמן כי יספר, הכניסו רבבות רבבות גויים וגויות ההולכים בבגדי שחץ, ומכשילים את כלם בפגם הברית, מוכרים כל מיני פורנוגרפיה ותמונות תועבה בריש-גלי, ועתונים מלאים נאוף וכפירות, דברי בלע נגד הקדוש-ברוך-הוא ונגד כל הקדוש לעם ישראל. ובהור הזה שלח לנו הקדוש-ברוך-הוא מתנה נשמתו של רבנו ז"ל, שרק הוא יכול לטהר את כל ארץ ישראל ואת כל העולם כלו מכל הלכלוך והזבל של נאוף, שקוץ, תעוב וזהום פגם הברית. יש לו כחות עליונים, כח אלקי נורא מאד — לקרב את כלל נשמות ישראל אליו ותברך, וכן את כלל אמות העולם אל האמונה הברורה והמזככת ברבון כל עולמים.

לזאת, בני ובנותי היקרים! היסוד אצל רבנו ז"ל היתה אמונה; שיהודי תחזק באמונה פשוטה בו ותברך, לידע להודיע ולהודע, שהקדוש-ברוך-הוא ממלא כל עלמין וסובב כל עלמין. ואיך אדם זוכה להגיע לאמונה ברורה ומזככת? על-ידי שמרגיל עצמו לדבר אל קונו בשפת האם שלו, וככל שאדם מדבר יותר אליו ותברך, כן נבנית אצלו האמונה חזק יותר. כי מה זאת אומרת לדבר אליו ותברך, כיצד מדברים אליו ותברך? גלה לנו רבנו ז"ל שכל הצדיקים הקדושים: רבי שמעון בר

יוחאי וְכָל תַּלְמִידָיו, הָאֲר"י הַקְדוֹשׁ וְכָל תַּלְמִידָיו, הַבַּעַל-שֵׁם-טוֹב הַקְדוֹשׁ וְכָל תַּלְמִידָיו, כָּל חַכְמֵי הַדּוֹר שֶׁבְּכָל הַדּוֹרוֹת, הַתְּבוּדָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, דְּבָרוּ אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, כְּמוֹ שְׂאֵדָם מְדַבֵּר אֶל חֵבֶר טוֹב. וְאָמַר רַבְּנוּ ז"ל אֲנִי רוֹצֵה לְהַכְנִיֵס דְּבַר זֶה בְּנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֶׁכָּל אֶחָד יִהְיֶה רְגִיל לְדַבֵּר אֶל הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ בְּשֵׁפֶת הָאֵם שְׁלוֹ, כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ וְהֵבֵן אֶל אָבִיו. כִּי מֵדוּעַ אֵין אָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ? כִּי אֵינוֹ מְרַגֵּשׁ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא פֹה אִתּוֹ. כִּי כְּשֶׁאָדָם חוֹטֵא וּבִפְרָט בְּפִגְם הַבְּרִית, הַדַּעַת שְׁלוֹ מְטַמְטֵמֶת, לְבוֹ מְעַקֵּם בְּקִשְׁיוֹת וּבִסְפִקוֹת וּבַחֲלִישׁוֹת הַדַּעַת, הוּא נוֹפֵל בְּדַכְאוֹן וּבְשִׁבְרוֹן לֵב מְרַב הַצָּרוֹת שֵׁישׁ לוֹ, עַד שֶׁהַצָּרוֹת הַלְלוּ מַכְנִיסוֹת אוֹתוֹ לְכַפִּירוֹת שְׁמֵתֵי־אֵשׁ מַחֲיִיו, וְאֵינוֹ רוֹאֶה עֲתִיד בְּשִׁבִילוֹ, כִּי נִדְמָה לוֹ שֶׁזֶהוּ סוּף הָעוֹלָם, וְאֵינוֹ רוֹאֶה שׁוֹם תְּקוּהָ. לְזֹאת, בָּא רַבְּנוּ ז"ל, וְהַחֲדִיר בְּנוֹ אֲמוּנָה פְּשוּטָה, וּבִקֵּשׁ מֵאֲתָנוּ, שֶׁנִּרְגִיל עֲצָמָנוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ, וְכָל אֲשֶׁר מַעֲיֵק לָנוּ נִסְפֵר לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ. וְדַבֵּר זֶה קִשָּׁה לְאָדָם, כִּי אֵין לוֹ אֲמוּנָה בְּרוּרָה וּמְזַכֶּכֶת, כְּמוֹבָא בְּדַבְרֵי רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן סב): אִם הִיְתָה לְאָדָם אֲמוּנָה, וְהָיָה יוֹדֵעַ שֶׁהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, עִמוֹ וְאֶצְלוֹ, וְשׁוֹקֵד עַל שְׁפָתָיו, אֲזִי הָיָה מְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרַךְ כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רַעְהוּ, וְהָיָה נִגְאָל מִכָּל צָרוֹתָיו, אֲבָל כְּשֶׁאָדָם פּוֹגֵם בְּפִגְם הַבְּרִית,

חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב

קצט

דַּעְתּוֹ מְטַמְטֶמֶת וּמְלֵאָה הִרְהוּרִים רָעִים, וּמְכַנִּים בְּדַעְתּוֹ
כָּל מִינֵי תְמוּנוֹת תּוֹעֵבָה, אֲשֶׁר זֶה מְחַמֵּם אֶת דָּמוֹ וְהוֹרֵם
אֶת כָּל חַיּוֹ, עַד שְׁאָדָם מְסֻתָּבֵב בְּדַכְּאוֹן וּבִיאוּשׁ, וְלִכֵּן
אֵינוֹ מְדַבֵּר אֵלָיו יְתָרְף, כִּי נִדְמָה לוֹ כְּאִלוֹ אֵין מִי
שְׁשׁוֹמֵעַ אוֹתוֹ, וּכְאִלוֹ אֵין צְרִיכִים אוֹתוֹ. וְאָמַר רַבְּנוּ
ז"ל: כָּכָל שְׁאָדָם מְדַבֵּר אֵלָיו יְתָרְף, כֵּן נִכְנָסֶת בּוֹ
אֱמוּנָה, וּכְשֶׁנִּכְנָסֶת בּוֹ אֱמוּנָה, שְׁמַרְגִּישׁ שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-
הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, אָז נִתְרַחֵב לְבוֹ, וְזוֹכֶה לְהִיּוֹת בְּשִׂמְחָה.
כִּי מֵהִי שִׂמְחָה? גְּלוּי אֱלֻקוֹת, כָּכָל שְׂמֵתִגְלֶה לְאָדָם יוֹתֵר
הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, נֶעֱשֶׂה יוֹתֵר שְׂמֵחַ, וְיוֹדֵעַ שְׂאֵין לוֹ
מָמִי לְפָחוּד וּמִמָּה לִירָא, כִּי הֵרִי הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא
נִמְצָא פֹה, וְאֲנִי צָרִיךְ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; נִמְצָא,
שְׂשִׂמְחָה וּתְפִלָּה וְאֱמוּנָה תְלוּיּוֹת זֹו בְּזוֹ; כָּכָל שְׁאָדָם
מִתְחַזֵּק בַּתְּפִלָּה, וּמְדַבֵּר אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, כֵּן
נִכְנָסֶת בּוֹ שִׂמְחָה עֲצוּמָה, וְחִי בְשִׁלּוֹת הַנֶּפֶשׁ, וְשׁוֹם דְּבַר
אֵינוֹ יְכוּל לְהַזִּיזוֹ וּלְשַׁבְּרוֹ. וְלִכֵּן בָּא רַבְּנוּ ז"ל לְזֶה
הָעוֹלָם — לְהַחֲדִיר בְּעַם יִשְׂרָאֵל אֱמוּנָה פְּשׁוּטָה בּוֹ
יְתָרְף, שְׁכָל יְהוּדֵי יִזְכֶּה לְדַבֵּר אֵלָיו כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ
אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, שְׁאָדָם יִרְצֶה רַק אֶת הַטּוֹב שֶׁל
עֲצָמוֹ וְהַטּוֹב שֶׁל הַזּוּלָת, שְׂשִׂישְׁלִים עִם אַחֵר וְכוּ'. וְזֶה
יְהִיָּה בְּעֵת הַגְּאֻלָּה, שְׂאִזּוֹ יְהִיָּה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמִדְרָגָה
עֲלִיוֹנָה כְּזוֹ, שְׁכָל אֶחָד יִרְגִישׁ אֶת הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא,
שֶׁהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא אִתּוֹ, וְאִם-כֵּן מֵה שִׁיךְ

חסידות בְּרֵסְלֵב

לְהַשְׁבֵּר?! מַה שְׂיָךְ לָרִיב?! מַה שְׂיָךְ לִפְל בְּדַכְּאוֹן
 וּבִיאוֹשׁ, הֲלֹא הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נִמְצָא פֹה! כִּי הַגְּאֻלָּה
 תִּהְיֶה גְלוּי אֱלֻקוֹת בְּמַדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה, שְׁנִשְׁמַת הָאָדָם
 תִּדְבֵּק אֶל הָאֵין סוּף בְּרוּךְ הוּא, וַיִּהְפֹּךְ כָּל הָעוֹלָם הַזֶּה
 לְגֵן-עֵדֶן, לֹא תִהְיֶינָה מְלַחְמוֹת, לֹא תִהְיֶינָה מְרִיבוֹת, לֹא
 יִהְיוּ יֵאוֹשׁ וְעֶצְבוֹת, לֹא יִהְיוּ דְכָאוֹנוֹת, תִּהְיֶה רַק שְׂמֻחָה,
 אֶהְבֶּה וְשְׁלוֹם, אֶחָד יִרְצֶה לְעֶזֶר לְזוּלָתוֹ. אֲבָל עֵתָה, בְּנֵי
 וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! קִדְּם שְׂאֲנוּ זוֹכִים שְׂדָבָר זֶה יִתְפַּשֵּׁט
 בְּכָל הָעוֹלָם כְּלוֹ, יֵשׁ לָנוּ אֶפְשָׁרוֹת לְכָל אֶחָד וְאֶחָד
 מֵאֲתָנוּ לְזִכּוֹת לְזֶה כְּבָר עֵתָה. וּכְמוֹ שְׂאֲמַר הַבַּעַל-שֵׁם-
 טוֹב הַקְדוּשׁ זי"ע עַל הַפְּסוּק (תְּהִלִּים סט, יט): "קִרְבָּה אֶל
 נַפְשֵׁי גְאֻלָּה", שְׂכְמוֹ שְׂתִהְיֶה גְאֻלָּה כְּלָלִית לְכָל הָעוֹלָם
 כְּלוֹ, שְׂכָל עִם יִשְׂרָאֵל יִגְאָלוּ, וְכֵן אֲמוֹת הָעוֹלָם יִדְעוּ
 וַיִּכְיֶירוּ אוֹתוֹ יִתְבָּרַךְ. וַיִּתְגַּלֶּה לְכָלֶם אֹר אֵין סוּף בְּרוּךְ
 הוּא, וַיִּתְקַיֵּם (יִשְׁעִיָּה יא, ט): "כִּי מְלֹאָה הָאָרֶץ דַּעַה אֶת
 הַרְי"ה", וְכֵן (צְפַנְיָה ג, ט): "כִּי אֲז אֶהְפֹּךְ אֶל עַמִּים שְׂפָה
 בְּרוּרָה לְקֹרָא כְּלָם בְּשֵׁם הַשֵּׁם", שְׂכָל אֶחָד יִדְבֵּר אֶל
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; אֲשֶׁר זֶה יִהְיֶה בְּכָלִיּוֹת הַגְּאֻלָּה
 שְׂיִצְאוּ מִכְּלָלִיּוֹת הַגְּלוּת. אֲבָל יְכוּל כָּל אֶחָד וְאֶחָד
 לְצִאת מְגָלוֹתוֹ הַפְּרָטִית, כְּמוֹ שְׂכֶתוֹב (תְּהִלִּים סט, יט):
 "קִרְבָּה אֶל נַפְשֵׁי גְאֻלָּה", דָּוִד הַמֶּלֶךְ מְבַקֵּשׁ אֶת
 הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא אִם לֹא זְכִינוּ עֲדִין שְׂכָל הָעוֹלָם
 יִגְאָלוּ מִצְרוֹתֵיהֶם, אֲזִי תִגְאָל אֶת הַנֶּפֶשׁ שְׁלִי, שְׂאֲצֵא

מֵהֵיאוֹשׁ שְׁלִי, מִטְרוּף הַדַּעַת שְׁלִי, מֵהַמְדוּת הַרְעוֹת שְׁלִי, שְׁאֲנִי אֲזַכֶּה עִתָּה לְרֹאוֹת מֵה שְׁכַל הָעוֹלָם כְּלוֹ יִרְאוּ בֵּעֵת הַגְּאֻלָּה. זֶה מֵה שְׂרַבְנוּ ז"ל רוֹצֵה לְהַחֲדִיר בְּכָל הַמְקַרְבִּים אֵלָיו — שְׂיִדְבְּקוּ עֲצָמָם בְּבוֹרָא יִתְבָּרַךְ שְׁמוֹ, שְׁכָלָם יִתְחִילוּ לְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבָּרַךְ, וְתִהְיֶה אֲהָבָה וְשָׁלוֹם בֵּין הַבְּרִיּוֹת, שְׂיִהְיֶה שְׁלוֹם-בֵּית, שְׂתִהְיֶה רַק שְׂמִיחָה, שְׂנִשְׁבַּח אֶת כָּל עֲבָרְנוּ וְנִשְׁוֵב בְּתִשׁוּבָה אֵלָיו יִתְבָּרַךְ. וּמָה אָנוּ רוֹאִים? שְׂהַסְמֵ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מִינֵי פְעֻלוֹת שְׂבְּעוֹלָם, שְׂאֹר רַבְנוּ ז"ל לֹא יִכְנַס בְּעוֹלָם, יִמְקִים כָּל מִינֵי מְשַׁגְּעִים וּמְטַרְפִּים, וּמְכַנְּסִים אוֹתָם שְׂיִסְתַּוְּבִבוּ בֵּין אַנְשֵׁי שְׂלוֹמְנוּ הַיְקָרִים, עַד שְׂמִבְּחוּץ חוֹשְׁבִים שְׂאֵלוּ הַתְּמַהוּנִיִּים וְהַמְטַרְפִּים, גַּם-כֵּן שְׂיִכִּים אֶל אַנְשֵׁי שְׂלוֹמְנוּ הַיְקָרִים. וְכָל זֶה הָעֵקֶר שְׂלֹא יִהְיֶה מְקַבֵּל דְּבַר רַבְנוּ ז"ל בְּעוֹלָם. אֲבָל רַבְנוּ ז"ל אָמַר קִדְּם הַסְּתַלְקוֹתוֹ: "נְצַחְתִּי וְאַנְצַח כִּי מִדְּתִי נְצַח", הַשֵּׁם נִחְמָן עוֹלָה בְּגִימְטְרִיָּה כְּמִנְיַן נְצַח — קמ"ח, שְׂלְבִסוּף יְנַצַּח רַבְנוּ ז"ל, וְיִחְזִיר אֶת כָּל עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה. מָה עָלִינוּ לַעֲשׂוֹת? רֵאשִׁית, עָלִינוּ לְהַחֲדִיר בְּתוֹכְנוּ אֶת הַלְמוּד הָעֵמֶק שֶׁל רַבְנוּ ז"ל, וְלִלְמַד הַרְבֵּה אֶת סִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים. כְּשֶׁאָדָם לוֹמֵד אֶת סִפְרֵי רַבְנוּ ז"ל, סִפְרֵי בְּרֶסֶלַב, מוֹצֵא שָׁם עֲצוֹת וְתְרוּפוֹת עַל כָּל מִינֵי בְּעִיּוֹת שְׂיִשְׁנֵן בְּחַיִּים. סוּף כָּל סוּף אֵין אָדָם שְׂאֵין לוֹ בְּעִיּוֹת, שְׂלֹא יַעֲבִרוּ עָלָיו מְשִׁבְרִים וְגִלְיָם, כָּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ יוֹדֵעַ הַיֵּאֵךְ פָּגַם

וּלְכַלֵּךְ עֲצָמוֹ, וְכִיצַד בְּלֵה יָמֵי נְעוּרָיו בְּפָגַם הַבְּרִית
 וּבְזָבַל, בְּכָל מֵינֵי מַדוּת רָעוֹת שֵׁישׁ לוֹ. וְאִם לֹא הִי בְּזָה,
 אֲפִלּוּ זָכָה כָּבֵר לְהִתְחַתֵּן, וְאִין לוֹ שְׁלוֹם-בֵּית וְכוּ', אִין
 לוֹ פְּרִנְסָה, אוֹ שֵׁישְׁנָן צְרוּת אַחֲרוֹת, רַחֲמָנָא לְצֻלָּן, שֵׁאִין
 לוֹ יְלָדִים וְכוּ', אוֹ יְלָדִים חוֹלִים, הַשֵּׁם יִשְׁמַר, אוֹ שֶׁהוּא
 בְּעֲצָמוֹ חוֹלֵה, חֵס וְשְׁלוֹם, אֲשֶׁר זֶהוּ הַנְּסִיוֹן הַקָּשָׁה
 בְּיוֹתֵר לְאָדָם שֶׁנִּשְׁבָּר לְגַמְרֵי, כִּי אִין עוֹד צֶעַר וְכָאֵב כְּמִי
 שֵׁישׁ לוֹ בֶּן אוֹ בַת חוֹלִים בַּבַּיִת, אֲשֶׁר זֶהוּ גִיּוֹנוֹם בַּבַּיִת.
 וְכֵן אִין עוֹד צֶעַר לְאָדָם כְּמוֹ שְׁרוּדָפִים אוֹתוֹ בְּעֵלֵי
 הַחֻבּוֹת, אוֹ אִין עוֹד צֶעַר וְיִסוּרִים כְּרוּק וְרוּקָה שֵׁאִינָם
 מוּצָאִים אֶת זְוִיגָם, וְעוֹבְרִים עֲלֵיהֶם דְּכָאוֹנוֹת וְכוּ'. בָּא
 רַבֵּנוּ ז"ל, שֶׁהוּא הַמַּתְנָה שֶׁל הַקְּדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא לְדוֹר
 הַזֶּה, וּמִלְמַדְנוּ יַעֲצוֹת נוֹרָאוֹת וְנִפְלְאוֹת בְּסִפְרֵי
 הַקְּדוּשִׁים. לְזֹאת, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! אִם אָנוּ רוֹצִים
 לְטַעַם אֶת הַטַּעַם שֶׁל רַבֵּנוּ ז"ל, עֲלִינוּ לְלַמֵּד בְּסִפְרֵינוּ,
 כְּמוֹבָא (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', בְּסִימָן קצב), שֶׁפָּנִיו שְׁכָלוּ
 וְחִכְמָתוֹ הֵם בְּתוֹךְ סִפְרוֹ. רַבֵּנוּ ז"ל קָדָם הִסְתַּלְקוֹתוֹ,
 דִּבְרַר הַרְבֵּה, אַף שֶׁהִיָּתָה לוֹ מְסִירוֹת נֶפֶשׁ לְדַבֵּר, כִּי סָבַל
 מִשְׁחַפְּת חֲזָקָה מְאֹד, וְהִרְוֹפָאִים אָסְרוּ עָלָיו לְדַבֵּר, וְרַבֵּנוּ
 ז"ל יָרַק דָּם, עִם כָּל זֹאת גָּלָה תוֹרָה נוֹרָאָה וְנִפְלְאָה עַד
 מְאֹד הַמוֹבָאֵת בְּלְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק ב', סִימָן ח',
 שֶׁהִיא הַתוֹרָה הָאַחֲרוֹנָה שֶׁאָמַר בְּזֶה הָעוֹלָם, וְהִיא תוֹרָה
 אֲרָכָה מְאֹד. וְאָמְרָה בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה, וְאַחַר שְׁמוֹנֵה-עָשָׂר

יום נסתלק רבנו ז"ל, הינו בייח בתשרי, וזו הייתה ממש צואה ממנו ז"ל.

ומתמצית הדברים הכתובים בתורה זו בקצור נמרץ; רבנו ז"ל מביא שם, שאדם צריך לרחם על עצמו, ולהתקרב אל הצדיק האמת, אל המנהיג האמתי, שיכול לברר ולזכך את האמונה מכל יהודי. מהי אמונה? זהו דבר שהשכל איננו מבין. דבר שהשכל מבין, אין צריך בזה אמונה. מהו שלחן, או מהו פסא — חתיכת קרש בעל ארבעה רגלים וכו', שיכולים לשבת עליו, להניח משהו, ובזה אין צריך להאמין, כי מבינים בשכל; שמים לחם על השלחן, ירקות, שתיה וכו', אין שיף בזה אמונה, כי רואים את זאת. אמונה שיף רק בדבר שאין השכל מבין. אף עקר בעיית האדם שהוא 'מתחכם', ורוצה להבין בשכל, ואם אינו מבין — איננו רוצה לקבל את הדברים, ולכן מתרחק ממנו יתברך. אף בגשמיות אם אדם היה ממתין עד שיבין מה זה לחם, שתיה, שלחן וכו', אף פעם לא היה יושב על פסא, ולא היה לו לחם לאכל וכו', כי היה קדם מתמרעב וכו'. אם-כן בגשמיות אנו רואים שאדם אינו חוקר הרבה, אלא יושב על פסא, אוכל שוטה וכו', איננו ממתין עד שיבין היטב — מאין בא הלחם, כיצד נעשה, כיצד חרשו וזרעו, איך מהקמח לשו עסה,

וְכִיצַד אָפוּ אֶת הָעֶסֶה וְכוּ', אֶלָּא תַכְף-וּמְיָד אוֹכֵל, וְאֵינְנוּ שׁוֹאֵל שְׁאֵלוֹת. וְהֵנָּה כְּשָׁבָא לְהַפִּיר אֶת הַבוֹרָא יִתְבַּרַךְ שְׁמוֹ, פְּתָאם רוֹצֵה לְהַבִּין אֶת הַדְּבָר, וְטוֹעֵן שְׁאֵינְנוּ מִבֵּין. וּמִכָּל שְׁכֵן כְּשֶׁאָדָם מְלַכְלֵךְ בַּחֲטָאִים וְעוֹוֹנוֹת שֶׁל פְּגָמֵי הַבְּרִית כְּכֹלָב, כִּיצַד רוֹצֵה לְהַבִּין אֱלֹקוֹת?! הֵיאָךְ יוֹכֵל לְהַשִּׁיג אֱלֹקוֹת?! כְּמוֹ שֶׁאוֹמֵר רַבְּנוּ ז"ל (לְקוּטֵי-מוֹהֲר"ן, חֵלֶק א', סִימָן סד), שֶׁיִּשְׁנָם כָּל מֵינֵי כּוֹפְרִים הַשׁוֹאֲלִים שְׁאֵלוֹת, וְאֵין יוֹדְעִים לְהַשִּׁיב לָהֶם, כִּי מִסְכַּנִּים, גַּם הֵם אֵינָם יוֹדְעִים לְהַשִּׁיב לָכֶם. וּמִמְשִׁיךְ שֵׁם רַבְּנוּ, שֶׁזוֹ מַעֲלַת יִשְׂרָאֵל, שֶׁנִּקְרָאִים עֲבָרִים, עַל שֵׁם אֲבָרָהֶם הָעֲבָרִי, שֶׁעָבַר מֵעָבַר לְעָבַר וְלֹא שָׂאֵל שׁוֹם קְשִׁיוֹת, אֶלָּא הִתְחַזַּק בְּאֲמוּנָה פְּשוּטָה בְּהַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. וְיָדַע, שֶׁהָעוֹלָם הַזֶּה, כָּל הַבְּרִיאָה — הַשְּׁמַשׁ, הַיָּרֵחַ, כָּל הַמַּזְלוֹת, דּוּמָם, צוּמָח, חַי, מְדַבֵּר, כָּל אֲשֶׁר רוֹאֵה, אֵינְנוּ נַעֲשֶׂה לְבַד, יֵשׁ מְנַהִיג לְבִירָה, אַף שְׁאֵינְנוּ מִבֵּין. שׁוֹאֵל רַבְּנוּ ז"ל: כִּיצַד זוֹכִים לְהַגִּיעַ לְזֶה, שֶׁדְּבָרִים שְׁאֵין מְבִינִים נֶאֱמָרִין בָּהֶם? לְזֹאת צְרִיכִים לְבֹא אֶל הַצַּדִּיק, שֶׁמְבַרֵּר לָךְ אֶת הָאֲמוּנָה, וּמְזַכֵּךְ לָךְ אֶת הַדַּעַת. אָבֵל הַסֵּמ"ךְ-מ"ם עוֹשֶׂה כָּל מֵינֵי פְּעֻלוֹת שֶׁבְּעוֹלָם לֹא לְהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק. לָכֵן אָמַר רַבְּנוּ ז"ל בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה הָאֲחֵרוֹן מִימֵי חַיֵּיו, שֶׁאָדָם צְרִיךְ לְחַפֵּשׂ וּלְבַקֵּשׁ וּלְמַצֵּא אֶת הַצַּדִּיק הַגָּדוֹל בְּמַעֲלָה נוֹרְאָה וְנִפְלְאָה מְאֹד, שֶׁיִּכּוֹל לְבַרֵּר וּלְזַכֵּךְ לָנוּ אֶת הַמַּח, לְנִקּוֹת

את הלב שלנו, שגם אנו נזכה לאמונה ברוחה ומזככת, ואז נהיה הכי מאשרים, נזכה לשלות הנפש, לשמחת הנפש, ויהיה לנו למי לשפך את לבנו. הנה אנו רואים בני-אדם מחפשים דרכים והנהגות איך שבים אל הקדוש-ברוך-הוא, כיצד חוזרים בתשובה, וכל אחד לומד עמהם עצות ודרכים אחרות, עד שנשברים לגמרי מרב הדרכים והנהגות, בשעה שרבנו ז"ל גלה לנו דרך פשוטה מאד — איך צריך דבר, רק תפתח פיה, ותתחיל לדבר אליו יתברך, ואז תראה איך אתה קרוב אל הבורא יתברך שמו.

רבנו ז"ל גלה לנו קדם הסתלקותו (שיחות-הר"ן, סימן קמא): תדעו לכם, שאחר שאצא מזה העולם, אני מבקש אתכם, שתבאו אל הציון שלי, ותאמרו שם עשרה מזמורי תהלים הנקראים 'תקון הכללי', ואז אפלו אם עצמו וגבהו חטאיכם ופשעיכם, אני ערב בעדכם, שאוציאכם מהשאל תחתית ומתחתיו. ולקח שני עדים צדיקים קדושים שיהיו עדין בעבור זה. ומה אנו רואים היום? אלפי אלפים ורב רבבות אנשים מתחילים לנסע אל הציון הקדוש של רבנו ז"ל בעיר אומן באוקריינה ובאים אף ורק לשפך את הלב שם, ולומר את העשרה מזמורי תהלים, שהבטיח שמי שיאמרם, הוא מבטיח שיוציאו מהשאל תחתית ומכל בעיותיו. ואנשים

מְעִידִים שְׁלֹא אַחַר שְׁעָשׂוּ כֵּן, חָשׂוּ הַקְלָה בְּלֵב, רָאוּ נְסִים וּנְפִלְאוֹת. וְאֵכֵן אָנוּ רוֹאִים, שְׁאוּרוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל מִתְפַּשֵּׁט בְּכָל עַם יִשְׂרָאֵל, עִם יִשְׂרָאֵל שְׂבַעִים, מִסְפִּיק לָהֶם כָּל הַשֶּׁקֶר, כָּל הַנְּאוּף, כָּל הַכְּפִירוֹת וְהָאֲפִיקוֹרְסוֹת, כָּל הַמְרִיבוֹת, נִמְאָס לְכֻלָּם מִכָּל הַשְּׁטִיּוֹת, עָשׂוּ כְּכֹר כָּל הַלְּכוּף וְרוֹצִים לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה, וְרַק מִחֲפָשִׁים אֶת הַדְרֵךְ אֵיךְ לָשׁוּב. וְהִנֵּה, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא נָתַן לָנוּ מִתְּנָה אֶת רַבְּנוּ ז"ל, עַל-כֵּן עָלִינוּ לְקַבֵּל מִתְּנָה זוֹ בְּשִׂמְחָה, כִּי צַד? עַל-יְדֵי שְׁלוֹמְדִים סְפָרִיו. סְפָרֵי הַיְסוּד הֵם: "לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "סֵפֶר הַמַּדּוֹת", "שִׁיחוֹת-הַר"ן", "חֵי"י-מוֹהֵר"ן", "סְפוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת", "קְצוֹר-לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן", "לְקוּטֵי-עֲצוֹת". וְאַחֲרֵי-כֵן בָּא תְלִמִּידוֹ מוֹהֵרֵנוּ תְּז"ל, אֲשֶׁר הוּא כָּתַב אֶת כָּל הַסְּפָרִים הַנ"ל, וְהוּא חֵבֵר אֶת סְפָרֵי "לְקוּטֵי-הַלְכוֹת" עַל ד' חֻלְקֵי שְׁלַחַן עָרוּף, וּמְפָרֵשׁ וּמְבַאֵר דְּבָרֵי רַבְּנוּ ז"ל. וְכֵן "לְקוּטֵי-תְפִלוֹת", שֶׁבִקְשׁוּ רַבְּנוּ ז"ל, שְׁעַל כָּל תּוֹרָה בְּ"לְקוּטֵי-מוֹהֵר"ן יַעֲשֶׂה תְפִלוֹת. וּמִי שְׁלוֹמֵד סְפָרֵי רַבְּנוּ ז"ל, מְרַגֵּישׁ אֹר וּדְבִקוֹת חֵיוֹת אֱלֹקוֹת, חָשׁ שֵׁשׁ לוֹ אֲבָא רַחֲמָן, צַדִּיק רַחֲמָן הַמְדַבֵּר עִמּוֹ כְּאֲבָא אֶל בֵּן, 'בְּנֵי הַיְקָר', מְחִזְקוֹ, מְעוֹדְדוֹ וּמְשִׁמְחוֹ, וְזֶה מֵה שְׁרָצָה רַבְּנוּ ז"ל, וְזֹאת בְּקֶשׁ מֵאֲתָנוּ, שְׁנִתְקַרַּב אֶל הַצַּדִּיק הָאֲמֵת, הַיְכוּל לְקַרֵּב אֶת כָּל לְנַשְׁמוֹת יִשְׂרָאֵל אֶל הַקְדוּשׁ-בְּרוּךְ-הוּא. עַל-כֵּן דִּיקָא

עָתָה, שְׁזַכֵּנוּ לְהַתְוֹדֶעַ מֵרַבֵּי אֲמַת כְּזֹה, רַבֵּי נוֹרָא וְנִפְלְאָא כְּזֹה, רַבֵּי הַמְּנַהֵיג אוֹתָנוּ בְּדֶרֶךְ הָאֲמַת, עָלִינוּ לְשִׂמְחָה מְאֹד עִם נְשִׂמַת רַבְּנוּ ז"ל, אֲשֶׁר הִיא נְשִׂמָה קְדוֹשָׁה מְאֹד, וְשִׂמְחִים בָּהּ בְּכָל הָעוֹלָמוֹת, שֶׁהֵנָּה נִמְצְאָת נְשִׂמָה שֶׁהִבְטִיחָה לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, שֶׁתַּחֲזִיר אֶת כָּלֵל נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ.

מִי שֶׁטָּעַם אֶת הַטָּעַם שֵׁישׁ בְּסַפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל, רוֹאֶה שֶׁרַבְּנוּ ז"ל אֵינָנו מְצַמְצָם בְּמָקוֹם אֶחָד, זֶהוּ שֶׁקָּרָה גְּמוּרָה כָּל הַפּוֹלִיטִיקָה שְׁעוֹשִׂים הַיּוֹם לוֹמְרִים: רַבְּנוּ ז"ל הוּא רַק לְאַשְׁכְּנַזִּים וְכוּ', מְצַמְצָם רַק בְּחֻג זֶה וְכַדוּמָה, הַכֹּל זֶה הֶבֶל, כִּי רַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה לְכָל נְשִׂמוֹת יִשְׂרָאֵל, וְאִדְרָבָּה! לְסַפְרָדִים יֵשׁ כְּלִים כְּאֵלוֹ לְקַבֵּל מֵרַבְּנוּ ז"ל, שְׂאִין לְאַשְׁכְּנַזִּים. כִּי כֵּן אָמַר (לְקוּטֵי-מוֹהַר"ן, חֶלֶק ב', סִימָן יב), שֶׁכָּל לְמוּדוֹ הוּא פְּשִׁיטוֹת וְתַמִּימוֹת, כִּי כִּשְׂאָדָם הוֹלֵךְ עִם חֲכָמוֹת, יְכוּל לְבוֹא לְטַעֲיוֹת גְּדוּלוֹת, כִּי אֵי אֶפְשָׁר לְהִתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבַּרֵךְ רַק בְּתַמִּימוֹת. וְאָנוּ נוֹכְחִים לְרְאוֹת בְּכָל הַדּוֹרוֹת, שֶׁאַחֲרֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מַעֲדוֹת הַמְזַרְחָה, הֵיוּ אֲנָשִׁים תַּמִּימִים, בְּלִי שׁוֹם חֲכָמוֹת, אֲצֵלָם כָּל דְּבַר הוֹלֵךְ עַד הַסּוֹף, וְלִזְאֵת הָעַרְב־רַב מִתְּלַבְּשִׁים עַל עֲדוֹת הַמְזַרְחָה דִּיקָא, לְהוֹצִיא מֵהֶם אֶת הָאֲמוּנָה, אֲבָל לֹא יַצְלִיחוּ, אֲף שֶׁהִכְשִׁילוּם אוֹתָם בְּכָל מִינֵי פְּגָמֵי הַבְּרִית וְעַרְוֹת, בַּר מִינָן, אֲבָל נִקְדַּת הָאֲמוּנָה כָּל-כֵּן חֲזָקָה אֲצֵלָם, שֶׁלֹּא

יוכלו להם. מה שאין כן, בקרב האשכנזים, ההשפלה הארוכה נכנסה כשטן, ומשם סובלים מה שסובלים, ומשם באה כל הגזענות. כי כשיש לאדם אמונה ברוחה ומזככת בהקדוש-ברוך-הוא, אזי מקבל את כלם, איך יכולים לעשות אפילו בין נשמות ישראל, הלא כלנו בני אברהם, יצחק ויעקב, הלא הגויים אינם מבדילים בין יהודי ליהודי, ורוצים להשמיד את כלם.

וזהו למודו של רבנו ז"ל, שמכניס אמונה בכל נשמות ישראל, ואומר להם: אל תתיאשו, אף שעשיתם את כל העברות שבעולם, תבאו לציון הקדוש שלי בעיר אומן, ואני אתקן אתכם. לזאת, מאחר שנתנו הקדוש-ברוך-הוא מתנה כזו, נשמה קדושה כזו כרבנו ז"ל, עלינו לשמח מאד מאד, לתת תודה להקדוש-ברוך-הוא על המתנה היקרה שנתן לנו, שבזכות רבנו ז"ל, מי שרק ילמד ספריו, מי שרק יעין בחוברות המיסדות על-פיהם, ינצל מכל הבעיות, ובפרט שעוברים עתה שואה רוחנית, אשר מתגבר הנאוף בעולם, וקשה לחצות כביש בלי להכשל, רחמנא לישזבן, בראיות אסורות, ונכשלים בפגם הברית, אשר מטמטם את המח, וקשה להשיג ולהבין את ספרי רבנו ז"ל, ועל-כן כל החוברות שמפיצים עתה, הן התמצית של כל תורת רבנו ז"ל בלשון קלה, שרבנו מדבר אל

כָּל אֶחָד וְאַחַת: בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! תִּהְיוּ רַק בְּשִׂמְחָה,
וְתִחְזְרוּ בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה וְכוּ' וְכוּ'. עַל-כֵּן מָה אָנוּ
יְכוּלִים לְשַׁלֵּם לְרַבְּנוּ ז"ל עַל הַמִּתְנּוֹת שֶׁנּוֹתַן לָנוּ —
שְׂמֵחָזֵק וּמְעוֹדָד אוֹתָנוּ? עָלֵינוּ לְרֹאוֹת, שְׂאוּרוֹ יִתְפַּשֵּׁט
בְּכָל עִם יִשְׂרָאֵל, לֹא דֵי שְׂאָנוּ יוֹדְעִים מִהָאֹר הַזֶּה, אֲלֵא
עָלֵינוּ לְדַאֵג שְׂאוֹר זֶה יוֹפֵץ לְכָל עִם יִשְׂרָאֵל; אֲשֶׁר־
הָאָדָם הַנוֹטֵל חֶלֶק בְּהַפְצַת תּוֹרַת רַבְּנוּ ז"ל. וְכָל אֶחָד
וְאֶחָד יַעֲשֶׂה לְעֲצָמוֹ חֵק כָּל יוֹם לְעֵינַי בְּסִפְרֵי רַבְּנוּ ז"ל,
שְׂמֵחָזֵקִים וּמְעוֹדְדִים וּמְחַדִּירִים בְּאָדָם תִּקְוָה בְּחַיִּים,
שְׂמֵחַת הַנֶּפֶשׁ, שְׁלוֹם-בַּיִת, נוֹתְנִים עֲצוֹת אֵיךְ לְמַצֵּא
פְּרָנְסָה, אֵיךְ לְמַצֵּא הַזְּוֹג וְכוּ', וְכֵן לְעֹזֵר לְהַפְיֵץ אֹרֶז זֶה
בְּקֶרֶב הַמִּשְׁפָּחָה.

הַעֲקָר, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ לֹא לְהִטְעוֹת
עֲצָמְכֶם כְּאֵלוֹ כָּל אֵלוֹ הַתְּמָהוֹנִיִּים, הַמְּשַׁגְּעִים
וְהַמְּטַרְפִּים, שְׁעוֹשִׂים מְעֵשֵׂי שְׁטוּת, קוֹפְצִים וּמְשַׁתּוֹלְלִים
בְּדַרְכֵי וְכוּ', כְּאֵלוֹ יֵשׁ לָהֶם שְׂיִכוֹת אֶל רַבְּנוּ ז"ל וְאֶל
חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב. עָלֵיכֶם לְדַעַת, אֲשֶׁר אֵלוֹ הֵם אֲנִשֵּׁי
הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, כְּדֵי לְמַנַּע וּלְעַכֵּב מִבְּנֵי-אָדָם שְׁלֵא יִתְקַרְבוּ
אֶל דְּרֵךְ רַבְּנוּ ז"ל. וּבְפִרוּשׁ גְּלָה לָנוּ רַבְּנוּ ז"ל (סֵפֶר הַמִּדּוֹת,
אוֹת צַדִּיק, סִימָן סט): מִי שְׂאוֹהֵב אֶת הַצַּדִּיק, צָרִיךְ לְשָׁמֵר
אֶת הַצַּדִּיק שְׁלֵא יֵצֵא עָלָיו שֵׁם רַע. וְכֵן אָמַר (לְקוּטֵי-
מוֹהַר"ן, חֶלֶק א', סִימָן ע'): יֵשׁ בְּנֵי-אָדָם אֲשֶׁר עַל-יְדֵי

מַעֲשֵׂיהֶם וְדַבּוּרֵיהֶם הֵם מוֹנְעִים מִלְּהִתְקַרֵּב אֶל הַצַּדִּיק,
 כִּי הֵם נֹעְשִׂים כַּח הַמְּכַרִּיחַ וְהַדּוֹחָה לְהִתְרַחֵק מִהַצַּדִּיק,
 וְצָרִיכִים לְזָכֹר אֶת זֹאת הַיֵּטֵב, וּלְפָרֵס אֶת זֹאת לְכֻלָּם.
 וּבִפְרָט עֲכָשׁוּ בַדּוֹר הַזֶּה שֵׁישׁ מְשִׁיכָה כָּל-כָּף גְּדוּלָה שֶׁל
 כָּל אֵלוֹ הַחוֹזְרִים בְּתִשׁוּבָה אֶל דַּעַת רַבְּנוֹ ז"ל, אֲבָל
 נִמְנָעִים מִפְּנֵי אֵלוֹ הַמְּטַרְפִּים וְהַמְּשַׁנְעִים וְהַתְּמַהוֹנִיִּים,
 חֲסֵרֵי הַדַּעַת וְהַשֶּׁכֶל, הַגּוֹרְמִים חֲלוּל שֵׁם רַבְּנוֹ ז"ל,
 רַחֲמָנָא לְצַלָּן. וְלָכֵן מִצְּנוּה לְפָרֵס לָהֶם, אֲשֶׁר חֲסִידוֹת
 בְּרִסְלָב תְּלוּיָה רַק כְּפִי שְׁמַתְמִידִים בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, עַד
 אֲשֶׁר הֵם שְׂגוּרִים עַל פֶּה, וּבְלִי זֶה אֵין לְאָדָם שׁוֹם
 שְׂיָכוֹת אֶל חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב. וּמָה אֲנַחְנוּ רוֹאִים? שְׂדִיקָא
 אֵלוֹ הַתְּמַהוֹנִיִּים לְמִינֵיהֶם, חֲדָשִׁים מְקָרוֹב בָּאוּ, הֵם
 אֲשֶׁר מִתְּפָרְסִים בְּעוֹלָם, וְאֵלוֹ אֲנָשֵׁי שְׁלוֹמְנוֹ הַצַּדִּיקִים,
 הַדְּבָקִים בְּאַמַּת בְּסִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, וְשׁוֹקְדִים בְּתוֹרָתוֹ,
 וְהִיא שְׂגוּרָה עַל פִּיהֶם, עֲלֵיהֶם מְדַבְּרִים כָּל דְּבָר אָסוּר.
 וְעַל-כֵּן, בְּנֵי וּבְנוֹתֵי הַיְקָרִים! רְאוּ מָה לְפָנֵיכֶם, אֵל תִּטְעוּ
 עֲצֻמְכֶם כָּלֵל, אֶלָּא עֲלֵיכֶם לְזָכֹר, אֲשֶׁר חֲסִידוֹת בְּרִסְלָב,
 זֶה לְמוֹד עֵמֶק עֵמֶק בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹת בְּמַדְרָגָה הַכִּי עֲלִיוֹנָה,
 עַד שֶׁנִּפְתַּח לְאָדָם פִּיו, וּמְדַבֵּר אֵלָיו יִתְבַּרֵּךְ, כְּאֲשֶׁר יְדַבֵּר
 אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ וְהִבֵּן אֶל אָבִיו, אֲשֶׁר זֶה הַמַּדְרָגָה הַכִּי
 עֲלִיוֹנָה בְּגִלּוּי אֱלֻקוֹתוֹ יִתְבַּרֵּךְ, שְׁאָדָם צָרִיף לְהַגִּיעַ אֵלֶיהָ
 בְּזֶה הָעוֹלָם — שְׂיֻיכָל לְעַמֵּד לְפָנָיו יִתְבַּרֵּךְ, וַיְדַבֵּר אֵלָיו
 יִתְבַּרֵּךְ. וְאִז כְּשִׁיתְגַּלֶּה לָכֶם כָּל זֶה, כְּבָר לֹא תַחְלֹשׁ לָכֶם

הַדַּעַת, וְלֹא תִתְבַּיְשׁוּ מִכָּל אֵלוֹ הַמְטָרְפִים וְכוּ', אֶלֶּא
 תִּדְעוּ שֶׁהֵם הֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם, שֶׁבָּא עִם הַזְקֵן
 וְצַחֵק וְצַחֵק, וְאָמַר, שֶׁכָּבֵר אֵינוֹ מִתְפַּחַד מִדְּבַר רַבְּנוֹ ז"ל
 שֶׁיִּתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁאֵינוֹ מְטַעֵה עֲצָמוֹ כָּלֵל, רַק
 שׁוֹקֵד עַל דִּלְתוֹת סִפְרֵי רַבְּנוֹ ז"ל, אֲשֶׁר רַק בְּזֶה נִמְדַּדְתָּ
 הַהִתְקַרְבוֹת אֵלָיו ז"ל; כִּי כָּל מִי שֶׁשׁוֹקֵד יוֹתֵר עַל סִפְרֵי
 רַבְּנוֹ ז"ל, הוּא יוֹתֵר מְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, וְהוּא יוֹדֵעַ מֶה
 זֶה חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב; אֲשֶׁרֵי מִי שֶׁשׁוֹקֵד עַל סִפְרֵי רַבְּנוֹ
 ז"ל, עַד שֶׁהֵם שְׁגוּרִים עַל פִּיו, וְאִזּוֹ יֵרָאֶה אֶת יְפֵי דְבַר
 רַבְּנוֹ ז"ל, וְיִתְקַרֵּב אֵלָיו בְּאַמֶּת, וְעַל יְדֹו יָבֵא אֶל הַתְּקוּן
 הַנִּצְחִי בְּזֶה וּבְכָּא, לְנִצְחַת נְצָחִים.

תָּם וְנִשְׁלָם, שְׂבַח לְאֵל בּוֹרֵא עוֹלָם!

בְּדֵי לְהַשְׁלִים אֶת הַגְּלִיּוֹן, נַעֲמִיק מִכְתָּב

מִשׁוֹ"ת "אֲשֶׁר בַּנַּחֲל"

בְּעֶזְרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, יוֹם רֵאשׁוֹן לְסֹדֵר פִּי תְּבוֹא ה'תשל"ז.
שְׁלוֹם וּבִרְכָה וְכֹל טוֹב סָלָה יִגִּיעוּ וַיִּרְדְּפוּ אֶל
הַיָּקָר וְהַנֶּעֱלָה ... גֵּרוֹ יֵאִיר.

אודות שְׁאַלְתָּךְ וְכוּ'; עֲלִיךָ לְדַעַת, כִּי לְהַגִּיעַ לְרַבְּנוּ
ז"ל לְאוֹמֵן בְּרֵאשׁ הַשָּׁנָה — אֵין דְּבַר גָּדוֹל מִזֶּה; עַל
הָאָדָם לְזִכֹּר הַיֵּטֵב, שֶׁבְּעוֹלָם הַזֶּה הוּא נִמְצָא בְּסִפְנֵי
גְדוּלָה מְאֹד, כֹּל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתְּנוּ יוֹצֵא בְּכֹל בִּקְרָה
מִפְּתַח הַבַּיִת, וְאֵינְנוּ יוֹדְעֵי אִם יָשׁוּב בְּשְׁלוֹם, נִכְנָס לְרִכְכוּ
וְנוֹסֵעַ לְאֵיזָה מְקוֹם, אֵינְנוּ יוֹדְעֵי מַה יִּקְרָה עִמּוֹ וְכוּ' וְכוּ',
מַה שֶׁקוֹרָה הַיּוֹם עִם בְּנֵי-אָדָם אֵף אֶחָד אֵינוֹ בְּטוֹחַ
בְּחַיָּיו, הַשֵּׁם יִשְׁמַר. וְהִנֵּה יֵשׁ צְדִיק קְדוֹשׁ כְּמוֹ רַבְּנוּ ז"ל,
שֶׁגָּלָה וּפְרָסָם לְכֹלָם, שְׁמִי שְׁמֵאֲמִין לְדַבְּרֵי יְבוֹא אֶצְלוֹ
לְרֵאשׁ הַשָּׁנָה. וְצְרִיכִים לְזִכֹּר, שֶׁרַבְּנוּ ז"ל הוּא מִתְּנָה
לְכֹל יִשְׂרָאֵל, אֵינְנוּ שִׁיךְ רַק לְאֵיזָה פֶּלֶג, לְאֵיזוֹ חֲסִידוֹת,
לְאֵיזוֹ קְבוּצַת אֲנָשִׁים, כִּי אֶת רַבְּנוּ ז"ל שָׁלַח הַקְּדוֹשׁ-
בְּרוּךְ-הוּא מִתְּנָה לְכֹל עִם יִשְׂרָאֵל וּלְכֹל הָעוֹלָם, וְכָךְ

חֲסִידוֹת בְּרֶסֶלֶב

ריג

אָמַר (תִּי-מוֹהַר"ן, סִימָן רנא): אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִיר לֹא רַק אֶתְכֶם בְּתִשׁוּבָה, וְלֹא רַק אֶת עַם יִשְׂרָאֵל בְּתִשׁוּבָה, אֲלֹא אֶפְלוּ אֶת הַגּוֹיִים אֲנִי יָכוֹל לְהַחְזִיר קְרוֹב אֶל הַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא; כִּי רַבְּנוּ ז"ל מְגַלֵּה לָנוּ גְלוּי אֱלֻקוֹת, שְׁכָל אֶחָד וְאֶחָד מֵאַתָּנוּ מִתְחִיל לְהִרְגִישׁ — "רַק רָגַע, לְמָה לִּי לְהִיּוֹת בְּעֶצְבוֹת וּבִיאוּשׁ, גַּם אֲנִי יָכוֹל לָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה". לְזֹאת הַכְּרִיז רַבְּנוּ ז"ל, וְאָמַר לְכָל תַּלְמִידָיו: מִי שָׂרַק מֵאַמִּין בֵּי, מִי שָׂרַק מֵאַמִּין בַּדְּבָרִי, שְׂיַעֲשֶׂה כְרוֹז שְׂיִבְאוּ אֵלַי לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוֹמֵן. אוֹמֵן הִיא עֲנִיָּה בְּאוֹקְרַאֲנָה, שְׁשֵׁם מְקוֹם גְּנִיזְתּוֹ שֶׁל רַבְּנוּ ז"ל, עַל-כֵּן מִי שָׂבָא לְקַבְּרוֹ הַקְּדוֹשׁ וּמִתְפַּלֵּל שֵׁם לְהַקְּדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאֵינְנוּ בָּא לְקַבּוּצַת אַנְשִׁים פְּלוֹנִית אוֹ אֶלְמוֹנִית, אֲלֹא בָּא רַק אֶל הַצַּדִּיק לְהִתְפַּלֵּל בְּקַבְּרוֹ, אֲזִי יִהְיֶה בְּטוֹחַ שְׂיִהְיֶה לוֹ עוֹרֵךְ-דִּין טוֹב בְּשָׁמַיִם, שְׂיִדְאָג בְּעַבּוּרוֹ לְשָׁנָה טוֹבָה וּמִתְקָה. אֲבָל הַשְּׁטָן עוֹשֶׂה אֶת שְׁלוֹ, הוּא מַעֲלִים וּמְכַסֶּה וּמְסַתֵּיר אֶת רַבְּנוּ ז"ל לְגַמְרֵי מִהָעוֹלָם, עַד כְּדֵי כָּךְ, שְׂתַמִּיד מְדַבֵּיק כָּל מֵינֵי מְשַׁעְעִים וּמְטַרְפִּים שְׂקוֹרָאִים עֲצָמָם עַל שֵׁם רַבְּנוּ ז"ל, וְלִמְעַשֶׂה, הֵם מְאֹד רְחוּקִים מִרַבְּנוּ ז"ל, וְאֵין לָהֶם שׁוֹם שְׂיִכּוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל, וְעוֹשִׂים כָּל מֵינֵי שְׂטִיּוֹת וּבְזִיוּנוֹת, וְגוֹרְמִים שֵׁם רַע עַל רַבְּנוּ ז"ל, עַד שֶׁהִרְבֵּה מִתְרַחֲקִים וְאֵינָם רוֹצִים לְהִתְקַרֵּב לְרַבְּנוּ ז"ל, שְׁכָל זֶה עֲצַת הַסֵּמ"ךְ-מ"ם הַרְשָׁע לְהִרְחִיק

אֶת הָעוֹלָם מִן הָאֲמֶת הַצְּרוּפָה. לָכֵן קוֹרָה שְׁלִפְעָמִים גַּם
 הַהוֹרִים וְקִרְוֵי הַמְּשֻׁפָּחָה מִתְנַגְּדִים, אוֹ שֶׁהָאִשָּׁה
 מִתְנַגְּדֶת לְבַעֲלָהּ, וְאוֹמֶרֶת לוֹ: אֵינֶנִּי רוֹצָה שְׁתַּחַבֵּר
 לְמִשְׁגָּעִים וְכוּ' וְכוּ'. וּבְאֲמֶת אֲפָשֶׁר לְהַבִּין אֶת
 הַתְּנַגְּדוֹתֵם, כִּי אִף אֶחָד אֵינוֹ רוֹצָה שְׁקִרְוֵבֵי יִתְחַבְּרוּ
 לְמִשְׁגָּעִים; אֲבָל בְּאֲמֶת לְאֲמֶתָה הַכֹּל עֲצַת הַיִּצָּר, כִּי כֵן
 כָּתוּב בְּסִפּוּרֵי-מַעֲשִׂיּוֹת (מַעֲשֵׂה ז', מִהַזְּכוּב וְעַכְבִּישׁ),
 שְׂרַבְנוּ ז"ל סֵפֶר, שְׁלִפְנֵי שְׂרִדָּה נִשְׁמָתוֹ לְזֶה הָעוֹלָם,
 הַשֵּׁטֶן אָמַר, אִם הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת יוֹרֶדֶת, אֵין לוֹ כָּבֵד מִה
 לַעֲשׂוֹת כָּאֵן, וְלֹא הַסִּכִּים שְׂתֵרֵד, כִּי הַנְּשָׂמָה הַזֹּאת תִּחְזֹר
 אֶת כָּל הָעוֹלָם בְּתִשׁוּבָה. [וְכִמוֹ שְׂרוֹאִים בְּחוּשׁ, שְׁכָל
 מִי שְׂחִזֹר בְּתִשׁוּבָה, נִמְשָׁךְ אֶל רַבְּנוֹ ז"ל כְּמַגְנֵט], וְאָמְרוּ
 לוֹ: לֹא! לֹא! הַנְּשָׂמָה מִכְרָחָה לְרִדָּת, וְאִתָּה תִמָּצָא לָךְ
 עֲצָה. וְהִלֵּךְ הַשֵּׁטֶן, וְעָבַר זְמַן, עַד שְׂחִזֹר עִם אֵיזָה זָקֵן
 וְצַחֲקוֹ וְצַחֲקוֹ, וְעָשׂוֹ צַחֲוֹק, וְאִזּוֹ אָמַר: הַנְּשָׂמָה יְכוּלָה
 כָּבֵד לְרִדָּת, כִּי מִצָּאֵתִי לִי עֲצָה. וְהַזָּקֵן הַזֶּה הוּא הוּא
 שְׁלִיחַ הַסִּמְ"ךְ-מ"ם לַעֲשׂוֹת כָּל מִינֵי צַחֲוֹק וְשִׁטְיוֹת עַל
 שֵׁם רַבְּנוֹ ז"ל, כָּל מִינֵי לַעֲג וְגַמְגוּמִים, אֲשֶׁר אֵין לָזֶה
 שׁוּם שְׂיָכוֹת לְרַבְּנוֹ ז"ל. עַל-כֵּן אֵין זֶה פֶּלֶא שֶׁהַמְּשֻׁפָּחָה
 מִתְנַגְּדֶת לְהִתְקַרֵּב אֶל רַבְּנוֹ ז"ל, אֲבָל צְרִיכִים לְזָכֹר אַחַת
 וְלִתְמִיד, שְׁעֵנִין רַבְּנוֹ ז"ל זֶהוּ רַק גְּלוּי אֱלֻקוֹת — לְקַרֵּב
 בְּנֵי-אָדָם לְהַקְדוֹשׁ-בְּרוּךְ-הוּא, וְאִם רוֹאִים מְשֻׁגָּעִים

ומְטַרְפִּים, צְרִיכִים לִידַע שְׂאִין לָהֶם שִׁיכוֹת לְרַבְּנוּ ז"ל,
 אֲלָא הֵם שְׁלִיחֵי הַסֵּמ"ךְ-מ"ם לְהַרְחִיק מִרַבְּנוּ ז"ל. וְלִכֵּן
 מִי שְׁמַרְחִם עַל עֲצָמוֹ יִסַּע בְּרֹאשׁ הַשָּׁנָה לְאוּמָן, וְרַבְּנוּ
 ז"ל אוֹמֵר (סֵפֶר הַמִּדּוֹת, אוֹת אֶמֶת, סִימָן ב'): מִתָּר
 לְשָׁנוֹת מִפְּנֵי הַשָּׁלוֹם; אָסוּר לַעֲשׂוֹת מַחְלָקֶת עִם הַדּוֹרִים,
 אֲבָל הֵם אֵינָם יוֹדְעִים מַה זֶה אוּמָן, מַה זֶה רַבְּנוּ ז"ל,
 אֲזִי מִתָּר לְשָׁנוֹת מִפְּנֵי הַשָּׁלוֹם, וַיֹּאמֶר: אֲנִי נוֹסֵעַ לְמֵרוֹן,
 וּבֵינַי כֶּף נוֹסֵעַ לְאוּמָן; אוֹ רֹאשׁ יְשִׁיבָה מִשְׁגִּיחַ, אֵינָם
 יוֹדְעִים גְּדֻלַּת רַבְּנוּ ז"ל, וּגְדֻלַּת רֹאשׁ הַשָּׁנָה שְׁלוֹ, וְעַל-כֵּן
 מוֹנְעִים מֵהַתְּלַמִּיד לְנִסֵּעַ לְאוּמָן, אֲבָל אִם הָיוּ יוֹדְעִים
 שְׁעַל-יְדֵי שְׂיִסַּע לְרַבְּנוּ ז"ל, אֲזִי יָשׁוּב בְּתִשׁוּבָה שְׁלֵמָה,
 וַיִּשְׁתַּנֶּה לְגַמְרֵי כָּל הַשָּׁנָה, יִלְמַד טוֹב יוֹתֵר, יִהְיֶה בְּעַל
 מִדּוֹת יוֹתֵר וְכוּ' וְכוּ', בְּיָדָאֵי הָיוּ מְסִיעִים לוֹ לְנִסֵּעַ, אַךְ
 הֵם מְכִירִים רַק אֶת כָּל מִינֵי הַמְטַרְפִּים הַנִּקְרָאִים עַל שֵׁם
 רַבְּנוּ ז"ל, וְעַל-כֵּן מַתְּנֻגְדִים לָזֶה. כְּמוֹ-כֵן לְגַבֵּי הַדּוֹרִים,
 אִם הָיוּ יוֹדְעִים שְׂדִיקָא עַל-יְדֵי שְׂיִסַּע לְרַבְּנוּ ז"ל יִכְבְּדוּם
 אַחֲר־כֶּף יוֹתֵר, וַיִּשְׁתַּנֶּה לְטוֹבָה, גַּם הֵם יִסַּעוּ עִם כָּל
 מְשַׁפְּחָתָם, אֲבָל בְּעוֹנוֹתֵינוּ הַרְבִּים, מַעֲשֵׂה סֵמ"ךְ-מ"ם
 הַצְּלִיחַ, וּמִבִּיא כָּל מִינֵי מְטַרְפִּים לְהַסְתִּיר דְּבַר רַבְּנוּ
 ז"ל. לְזֹאת מִתָּר לְשָׁנוֹת בְּדַבַּר הַשָּׁלוֹם וְלוֹמֵר אֲנִי נוֹסֵעַ
 לְירוּשָׁלַיִם, וּבֵינַי כֶּף נוֹסֵעַ לְאוּמָן. אֲבָל סֶתֶם שְׂקָר —
 אָסוּר בְּשׁוֹם פְּנִים וְאַפָּן. אֲשֶׁרִי הָאָדָם הַזּוֹכֶה לַעֲבֹר עַל

הַכֹּל וְנוֹסֵעַ לְאוֹמֵן לְרֹאשׁ הַשָּׁנָה, וּמִקְבֵּל אֶת הַתְּקוּנִים
שֶׁל רִבְנוֹ ז"ל, וְתִהְיֶה לוֹ שָׁנָה טוֹבָה וּמְתָקָה.

הַדּוֹרֵשׁ שְׁלוֹמָךְ בְּאַהֲבָה רַבָּה מְאֹד...